

Свободна трибуна на морски въпроси, факти изъ морето и морска белетристика.

Абонаментъ: за година 60 лв., пол. год. 30 лв., за странство 100 лв. годишно. — ОТДЕЛЕНЪ БРОЙ 2 ЛВ.

Урежда редакционенъ комитетъ.

Всичко се адресира до Слъва на българските моряци, Сите № 43 — Варна.

Конгреса на българските моряци.

На 12, 13 и 14-й юлий се състоя въ гр. Русе, втория редовенъ конгресъ на „Съюза на българските моряци“.

На 11-й следъ пладне, делегатитѣ отъ черно-морските пристанища и управителното тѣло на Съюза бѣха, посрѣщнати на гарата предъ пристанището отъ членоветѣ на Русенския клонъ, делегатитѣ отъ Дунавскитѣ клонове и военната музика, следъ което съ развѣто съюзническо знаме, се отправиха къмъ канцеларията на Русенския клонъ, на Съюза, където оставиха знамето и стана допознаването на делегатитѣ помежду имъ.

На 12-й въ 8 часа сутринта, всички делегати и гоститѣ, бѣха събрани въ салона на градското казино, където стана откриванieto на конгреса отъ председателя на Съюза г-нъ Василь Каракостовъ, който съ кратка прочувствена речъ, истъкна голѣмата роля, която има да играе Съюзътъ на българскитѣ моряци, за развитието и напредъка на родното корабоплаване по Дунава и морето, поздрави делегатитѣ съ „добре дошле“ и пожела успешна и ползотворна работа на конгреса като завърши съ думитѣ: „да живѣе българското морячество, за благо на родината, да живѣе Царя на българитѣ, Негово Величество Царь Борисъ III, върховния покровителъ на Съюза на българскитѣ моряци, ура!“

Трикратно, мощно моряшко „ура“ биде подето и отнесено далече по тихитѣ вълни на бѣлия Дунавъ, чакъ до бурнитѣ води на Черното море, следъ което се пристъпи къмъ избора на бюрото за водене дѣлата на конгреса, което се образува, както следва: Председателъ г-нъ — *Иванъ Ангеловъ*, капитанъ I р. отъ запаса, подпредседателъ — *Владимиръ Каракашевъ* отъ Варна и секретари — *Боянъ Кожастининовъ* отъ Русе и *Иванъ Ламбевъ* отъ Варна.

Първи поздрави конгреса, Началника на 5-а Дунавска Область, г-нъ полковникъ Банковски, който въ сбита и ясна речъ, истъкна заслугитѣ на българското морячество, както и нуждата отъ родна търговска флота, навеждайки за примѣръ голѣмата роля, която изиграха параходитѣ на Б. Т. П. Д-ство „Борисъ“ и „Варна“, презъ време на балканската война, като снабдяваха IV-а армия на Булаиръ съ провизи и бойни припаси.

Отговори му г-нъ В. Каракостовъ, който добре оценява тия заслуги на двата български параходи, понеже въ него време е билъ на служба въ едина отъ тѣхъ и констатира факта, че въпреки голѣмото назначение на търговската флота за страната, тя намѣсто да се засилва и увеличава, е западнала и намалѣла до неузнаваемостъ. Но съ об-

шитѣ усилия на Съюза на българскитѣ моряци и обществото, ще може да се направи много за нейното възраждане и поставянето ѝ на заслужената висота.

Речитѣ бѣха изпратени съ бурни ржкоплескания отъ гоститѣ и конгресиститѣ.

Следъ избиранieto нужното количество комисии, стария морякъ, капитанъ I р. отъ запаса, г-нъ Добри Добревъ поздрави конгреса, като истъкна, че Съюзътъ на българскитѣ моряци е на правъ пътъ и иска за надеждитѣ си, че българскитѣ моряци ще успеятъ въ предначертанитѣ си задачи за доброто бъдаще на родината.

Следъ отговора на председателя, г-нъ Иванъ Ангеловъ, заседанието се закри въ 10 часа, за да се отиде въ катедралната църква „Св. Троица“, за извършване молебень и освещаване знамето на Русенския клонъ.

Всички съюзени моряци, повече отъ двесте души, придружени съ Русенския спортенъ легионъ, съ военната музика и знамето на Съюза, се отправиха въ строй къмъ църквата „Св. Троица“. Освещаванieto на знамето се извърши отъ Негово Високо Преосвещенство Св. Доростоло-Червенски митрополитъ г. г. Михаилъ, който преди освещаванieto, съ хубави и силни думи иска за надеждитѣ си, които храни въ българскитѣ моряци за преуспѣване на морското дѣло у насъ, което ще допринесе много за икономическото повдигане на страната. Той истъкна неуморната и трудна работа на моряка, който, както неуморно и упорито работи на морето, така работи и на сушата за благоденствието на нашата хубава родина.

На площада предъ църквата, където бѣха строени моряцитѣ, въ присъствието на множество народъ, председателя на Съюза, г-нъ В. Каракостовъ, съ подходяща за случая речъ, пожела, щото всѣка година, Съюзътъ да освещава по едно знаме на клоноветѣ — плодъ на онова, кръстено съ такава тържественостъ отъ върховния покровителъ на Съюза — Н. В. Царя на българитѣ, на Никулденъ, миналата година въ гр. Варна, като за Неговото дългоденствие се извика гръмогласно „ура“!

Знамето се предаде на председателя на Русенския клонъ, г-нъ Ив. Ангеловъ, който съ подходящи думи, го предаде на знаменосеца на клона.

Следъ хубавата и мила церемония, на чело съ военната музика, знамената на Съюза, спортния легионъ и новоосветеното знаме на клона, се направи импозантна манифестация по главнитѣ улици на града.

Правеха особено впечатление, стройнитѣ редове на съюзенитѣ български моряци и хубавия редъ, неща, които говорятъ много за добре съзнатата дисциплина у тѣхъ, която е тъй необходима на морето.

Знамената бѣха отнесени съ подобающа церемония и оставени въ канцеларията на клонъ, следъ което всички, доволни се разотидоха за да се събератъ следъ обѣдъ въ казино, където председателя на бюрото, прочете полученитѣ телеграми отъ Н. В. Царя, посрѣщнати съ мощното моряшко „ура“! Прочетоха се телеграмитѣ сжщо, отъ почетнитѣ членове на Съюза: г-нь министръ на войната — генералъ-лейтенантъ Вълковъ и министра на Ж. П. и Т., г-нь Кимонъ Георгиевъ, както и тия отъ клоноветѣ на Съюза: София, Созополъ, Анхиало, Месемврия и Видинъ; отъ г-на директора на Б. Т. П. Дружество, отъ председателя на търговския съюзъ — Варна, отъ г-на началника на морската полицейска служба, отъ подначалника на Дирекцията на Желѣзницитѣ — г-нь инженеръ Данчовъ, отъ Варненския клонъ на морския сговоръ, отъ екипажа на парахода „България“ отъ Бейрутъ и команданта на парахода „Варна“. Прочетоха се писменнитѣ приветствия, испратени отъ Началника на Дунавската полицейска служба, отъ Русенския клонъ на Б. Н. Морски Сговоръ, отъ дружеството на банковитѣ служители въ гр. Русе и отъ г-нь Боянъ Станчевъ отъ гр. Варна. Лично поздравиха конгреса: отъ името на запасното воинство въ гр. Русе, запасния полковникъ, г-нь Кугинчевъ; отъ страна на търговно-индустриална камара, г-нь инженеръ Неновъ; отъ страна на дружеството на запаснитѣ подофицери, г-нь Ангелъ Данковъ и отъ страна на официалнитѣ власти въ града, г-нь окръжния управителъ г-нь Милковъ, следъ което заседанието се закри въ 6 1/2 часа следъ пладне.

На следния день, събранието се откри въ 9 ч. сутринята. Преди да се почнатъ дебатитѣ, почете се памѣтътъ на стария морякъ, к-нь Маноловъ, починалъ внезапно на о-въ Митилинъ, съ ставане на крака и произнасяне „Богъ да го прости“.

Прочете се отчета на Управителния съветъ на Съюза, който се освободи отъ отговорностъ съ акламации и ура, следъ което се пристъпи къмъ разглеждане на текущитѣ въпроси отъ морски характеръ и се начерта бждащата насока за дейността на Съюза.

За особенни заслуги къмъ Съюза, бѣха прогласени съ акламации, за почетни членове на Съюза, председателя на Русенския клонъ — г-нь Иванъ Ангеловъ и председателя на Съюза г-нь В. Каракостовъ.

Така мина и третия день на конгреса, като се вземаха решения и резолюции отъ важенъ характеръ, както за самото морячество, така и за бждащето на търговския ни флотъ, отъ който зависи много и економическото повдигане на самата страна, следъ което се пристъпи къмъ избирание Централното управление на Съюза. За такова бѣха избрани: Иванъ Ламбеовъ, Борисъ Бояджиевъ, Василь Каракостовъ, Василь Вичевъ и Димитръ Димитровъ. Конгреса бѣше закритъ, съ благопожелания отъ страна на председателя на бюрото, до година въ гр. Бургасъ, където ще се състои третия редовенъ конгресъ на Съюза, да се видятъ живо и здраво, по-многочислени и по-бодри.

На 15-й следъ пладне, на гоститѣ и делегатитѣ бѣше устроенъ излетъ по Дунава съ влекача „Витъ“, до Дикили-Ташъ, където имъ бѣше сервирана другарска закуска. По случая гоститѣ бѣха поздравени отъ председателя на Съюза В. Каракостовъ, който искажа пожелания, да се „правятъ по-чести излети отъ клоноветѣ за опознаване на обществото съ моряцитѣ и тѣхнитѣ семейства, за да може да се вникне по-добре въ живота на моряцитѣ и тѣхнитѣ

нужди.

Съ кратки и хубави думи, г-нь Стефанъ Юрдакиевъ, комисонеръ при Варненскага митница, пожела успехъ въ наченатото хуваво дѣло на моряцитѣ, за постигане тѣхнитѣ цѣли и преуспѣваането на България!

Неусетно мина деньтъ въ веселие и задущевностъ до късно вечерята. Отлични сж впечатленията на Русенци отъ конгреса на българскитѣ моряци, които съ задоволство констатираха, че тѣ сж на правъ пътъ и въскресяватъ вѣрата имъ, да видятъ въ скоро време множество български кораби да порягъ тихитѣ води на голѣмата международна рѣка. . . .

Идната година споредъ решението на конгреса, той ще се състои въ гр. Бургасъ, който несъмнено ще влѣе нова струя въ надеждитѣ на черноморци, да видятъ нови голѣми параходи да товарятъ българскитѣ произведения за вънкашнитѣ пазари на страната!

При поемане знамето отъ председателя на Централното управление

Г-нь Каракостовъ, председателя на Русенския клонъ отъ Съюза на Българскитѣ Моряци, г-нь Ив. Ангеловъ, е произнесалъ следната речъ:

Почитаеми съграждани и съграждани. Драги другари моряци,

Знамето надъ което току що се извърши освѣтяването, става за насъ моряцитѣ, още по свѣто, защото, независимо отъ извършения обрядъ надъ него, то носи емблеми, които ние високо цѣниме и предъ които се преклямаме. Отъ едната страна е изображението на нашия покровителъ — светецъ „СВ. НИКОЛАЙ ЧУДОТВОРЕЦЪ“, който е помагалъ на всички. Него сж го викали всички на помощъ. Твърде често презъ време на плаване — въ бурно време, не само корабначалници, но и екипажитѣ на корабитѣ сж го викали на помощъ и той се явявалъ и псемалъ управлението на кораба, като вещь кормчия и не следъ дълго кораба е пристигалъ благополучно по предназначението си. Благодарността на екипажитѣ е била голѣма, защото сж бивали спасявани отъ корабкрушение и явно загинаване. Съ тази своя чудотворна дейностъ, той е станалъ любимъ светецъ — покровителъ по вода, не само на насъ православнитѣ моряци, но и на други иновѣрни народности, защото той се е пригичалъ на помощъ безъ разлика на вѣроизповѣдане. Отъ тамъ си води началото, ние моряцитѣ да го имаме за нашъ покровителъ — светецъ и ще го имаме до като свѣтъ светува за такъвъ.

Щурвала-келепото за управление кормилото и перкитѣ на витлото, символизиратъ управлението на корабътъ, а котвата — това е нашата упора, нашата вѣра, че следъ дълги пътувания, ще се спреме — задържиме на нея, за да извършиме нашата работа, а следъ това да си отпочинимъ. Спасителния поясъ — това е спомогателното средство въ случай на нещастие, да спасимъ даващия се.

Животътъ на моряка не е лекъ, той е изложенъ почти винаги на опасности. Въпреки това, най-старитѣ народи сж признали, че воднитѣ съобщения сж една важна артерия за съществуването имъ. Не напразно учения монахъ — физикъ БЕКОНЪ е казалъ: „три хѣща правятъ единъ народъ великъ и олагоденствующъ: плодородна земя, деятелна промишленостъ и лесно пренасяне на хората и стокитѣ“. Ръководими отъ тия и много други подобни, почиващи на здрави наблю-

дения и проучвания, принципи; ние моряците създадохме този съюз, за да можем съеднородната на нас организация — Български На оден Морски Сговор, да изкоренимъ убеждението въ нашия българинъ, който „на дърво безъ коренъ не се вози“ и да му вгълпимъ, че именно това дърво безъ коренъ е единъ главенъ факторъ за напредъка на нацията ни въ всѣко отношение. Тази идея се поддържа отъ всички ни и ние подъ мъдрото ръководство на нашия Височайшъ покровителъ, Негово Величество Царь Борисъ III, първия морякъ, ще се трудимъ макаръ и бавно, но съ сигурни крачки да направимъ това което ни налагатъ нашитѣ водни граници.

Обръщайки се и подавайки знамето на знаменосеца, г-нъ Ангеловъ е казалъ:

„Драги другарю, като ти подавамъ знамето, тая свещена за насъ херувга, завещавамъ ти, да го носишъ гордо, за да може развявайки се то надъ насъ, да привлича все повече и повече привърженци на мисълта, изказана отъ бившия ни царь: „Българи, обичайте морето, пазете роднитѣ си брѣгове“.

Нека въ тоя забележителенъ за насъ день, да извикаме едно мощно ура за славата и величито на народътъ ни и *Височайшия ни покровителъ Негово Величество Царя. Ура.* . . .

Единъ въпросъ, който чика своето разрешение.

Въпроса е за начина, по който се прилага санитарния контролъ на параходитѣ, посещаващи нашитѣ пристанища, въ връзка съ пилотажната служба

Въ пристанищата Варна и Бургасъ, за улеснение на търговскитѣ параходи, които пристигатъ въ тѣхъ, се въведе тѣй наречената „пилотажна“ (водаческа) служба.

Назначението на „водачитѣ“ е да посрещатъ пристигащитѣ параходи и своевременно да ги отвеждатъ. споредъ случая, на едно или друго мѣсто въ пристанището, за да се избѣгнатъ евентуалнитѣ нещастия съ тѣхъ, като се поставятъ на най-безопасното мѣсто, безъ да бждатъ пречка на другитѣ кораби, които ще трѣбва да заминаватъ.

Тия водачи, които на всѣкъде вече сж задължителни, сж хора изъ средата на моряцитѣ, съ дълга моряшка опитностъ и причакватъ пристигащитѣ параходи, предъ входа на пристанището, или, въ зависимостъ отъ мѣстнитѣ условия, внѣ отъ пристанището. Тѣ се качватъ на парахода и доватъ своето ценно за капитанитѣ, съдействие.

Обаче у насъ, все трѣбва да не бжде тѣй, както се практикува въ другитѣ пристанища. У насъ, водача не може да влиза въ парахода преди карантинния лѣкаръ, макаръ парахода да е вдигналъ сигналъ за водачъ.

Веднѣжъ така, каква смисълъ има тази служба у насъ? Дава ли нужното съдействие на корабитѣ? . . . Ами, ако санитарнитѣ власти, по една или друга причина, закъснеятъ да се явятъ на време — както това се случва често — трѣбва ли парахода съ часове да чака водача, който, въ сжщностъ, е и представителъ на пристанищната властъ? — Да, парахода ще бжде принуденъ да чака, често пжти да дава „тревожни сигнали“, да поддържа пара и да държи цѣлия екипажъ на шрекъ, безъ капитанина да знае какво ще прави и кжде ще застане!

Това положение, макаръ и неестественно, може още да се понесе, ако времето е хубаво, но ако времето е лошо? . . . На този въпросъ може да си отговори само онзи, който е морякъ.

Но още по-неестественно е положението, което се създава отъ обстоятелството въ случантѣ, когато

парахода е туширалъ вече едно отъ нашитѣ пристанища, кждето е получилъ веднѣжъ „свободна практика“ и пристига въ другото. Той трѣбва да се останови на котва, да чака да му се даде на ново *свободна практика*, и чакъ тогава да отиде водача да го отведе на опредѣленото му мѣсто. Като че ли този параходъ не идва отъ друго наше пристанище, а отъ колонитѣ. . . .

И други пжтъ сме имали случая да забележимъ, че не трѣбва да се отива много далече, за да се види, какъ сж уредени тия служби въ нашитѣ съседни и да направимъ и ние онова, което, безъ никакъвъ рискъ за здравословното състояние на страната, е направено отъ тѣхъ.

Сжщото е, и когато параходитѣ идватъ отъ пристанища, чисти отъ всѣкакви инфекциозни болести. . . . Защо и каква смисълъ има тогава, да се заставяватъ параходитѣ да чакатъ и да губятъ скъпоценното си време, което не е ценно само за тѣхъ, но и за насъ самитѣ? . . .

Въпроса е отъ голѣма важностъ, особено сега, когато работния сезонъ настѣпва, и трѣбва да се направи всичко възможно отъ страна на респективнитѣ власти, за да му се даде най-правилното разрешение и то така, което да не ощетява интереситѣ на страната.

М.

К-нъ В. Каракостовъ.

За лицата, съставляващи екипажа на корабитѣ и тѣхната служба.

Подъ думата *екипажъ* на единъ корабъ, се разбира личния съставъ на служащитѣ въ него, натоварени съ изпълнението на всички служби, необходими, както за правилното пжтуване на кораба, така; и за неговото правилно товарене и разтоварене.

Съ изключение на капитана, който е най-висшата властъ въ кораба и комуто е повѣрено неговото управление, всички останали, съставляващи екипажа му, могатъ да се раздѣлятъ на три групи. Въ първата група ще влезатъ лицата отъ командния персоналъ на кораба, състоящъ се отъ офицеритѣ или помощницитѣ на капитана и механицитѣ. Първитѣ отъ тѣхъ сж натоварени съ управлението на кораба, а вторитѣ съ управлението на неговитѣ машинни двигатели. Втората група или тѣй наречената „корабна команда“, се състои отъ матрозитѣ, машинната прислуга и др. а всички останали, които нѣматъ прѣко назначение съ управлението на кораба, търговскитѣ операции въ него и машината, каквито сж: параходнитѣ лѣкари, фелдшеря, домакини, бюфетчици, готвачи, камарѣри, ще образуватъ третата група отъ екипажа.

За гарантиране безопасното пжтуване на единъ корабъ, всички морски страни сж намѣрили за необходимо да опредѣлятъ съ законъ, споредъ вида на корабитѣ, тѣхната голѣмина и пжтуванията, които предприематъ, колко и какви трѣбва да бждатъ помощницитѣ на неговия капитанъ. Така напримѣръ въ параходи, които извършватъ „далечно пжтуване“, трѣбва да има *най-малко трима* помощници на капитана, отъ които единия отъ тѣхъ — *старшия помощникъ* — трѣбва да притежава дипломъ на *капитанъ за далечно плаване*.

Корабъ, който извършва „близко плаване“, трѣбва капитана да има най-малко двама помощници, отъ които *старшия помощникъ* трѣбва да е съ дипломъ на *капитанъ за близко плаване*.

За корабитѣ, предназначени за *мѣстко плаване*, помощника на капитана може да бжде и безъ

дипломъ за *капитанъ на мѣстко плаване*, но да е доказалъ, че притежава качествата за такъвъ предъ морскитѣ власти.

Най-главното лице въ единъ корабъ, следъ капитана е неговия старши помощникъ на когото една отъ най-важнитѣ служби е дежурството или „вахтата“ презъ време на патуванieto, както и изпълнението на всички специални служби, възложени му на основание нарежданията на капитана, или сж предвидени въ разнитѣ законоположения и правилници.

Той е подчиненъ само на капитана на кораба и е длъженъ да изпълнява най-добросъвестно и точно неговитѣ нареждания, като му помага въ всички случаи и го замѣства въ негово отсъствие. Старшиятъ помощникъ е лицето, което поддържа реда и дисциплината въ кораба; той е който следи за поведението и работата на хората въ кораба; той е който се грижи, щото полагаемата се храна на екипажа да бжде доброкачественна; грижи се за чистотата на кораба, правилното му товарене и приемане на стокитѣ, което удостоверява съ подписа си сложенъ върху „ордера“ за товарене и най-главното—води и държи въ исправностъ *корабния журналъ*. Ето защо отъ него се изисква да има сжщия образователенъ и практически цензъ, както капитана.

Понеже за останалитѣ помощници нѣма определено нищо подробно въ морскитѣ закони, ясно е, че тѣхнитѣ длъжности се определятъ отъ капитана на кораба, който имъ възлага специални задължения, основани на традицитѣ и обичаитѣ, въ зависимостъ отъ служебното имъ положение. Така напримѣръ, при маневриране, вдигане и спускане котвата, завързване и отвързване кораба, е възприето, щото *старшиятъ помощникъ* да завежда работата на *носа* на кораба, а *вториятъ помощникъ* — тая на *кърмата* (задната част на кораба).

Освенъ помощницитѣ на капитана, къмъ офицеритѣ на корабитѣ спадатъ механицитѣ и тѣхнитѣ помощници. Споредъ сжществуващитѣ закони и правилници, на всѣки търговски корабъ съ машина, трѣбва да има едно лице, което да отговаря за всичко относително управлението на тая машина. Такова лице въ кораба е именно *шефа* (старшиятъ механикъ), който е подчиненъ само на капитана на кораба. За да може старшиятъ механикъ, да изпълнява службата си, даватъ му се както и на капитана нужното число помощници.

Както за капитанитѣ и помощницитѣ имъ се изисква определенъ цензъ, така сжщо и отъ механицитѣ се изисква цензъ, като се взема за основа, силата на машината, смѣтана въ индикаторни конски сили. Споредъ сжщата сила на машината, се определя и числото на помощницитѣ-механици, които трѣбва да притежаватъ нужнитѣ дипломи или свидетелства.

Шефъ-механика (старшиятъ механикъ) следи за състоянието на главната машина, котлитѣ, спомогателнитѣ машини и държи сметка за горивото, смазочнитѣ и други материали, както и за всичко, което е необходимо за правилното и безопасно функциониране на машината. Освенъ това, както той, така и неговитѣ помощници, следятъ за поведението и работата на подчинениятъ имъ машиненъ персоналъ, състоящъ се отъ: машинисти, маслѣончии, огняри, вжглищари и др.

Помощницитѣ-механици дежурстватъ, или стоятъ на „вахта“ въ машината, когато е въ действие и завеждатъ „машинния журналъ“, въ който отбелязватъ извършенитѣ работи въ машината и

котлитѣ, както и всичко, което се отнася до реда на управлението ѝ. Въ сжщия журналъ тѣ трѣбва да отбелязватъ и всички станали произшествия въ машинното отдѣление.

Машинната команда, както и помощницитѣ-механици, по отношение изпълнението на прямитѣ сл задължения, сж подчинени на старшиятъ механикъ. Кolkото се отнася до общия надзоръ на цѣлиятъ екипажъ на кораба — всички безъ изключение, сж подчинени, разбира се, на капитана, който си остава всѣкога на чело на управлението на кораба.

(Следва)

ХРОНИКА

Отъ 20-й юлий до 25 с. м. въ помещението на Българското Търговско Параходно Дружество е заседавала комисията, назначена отъ г-на Министра на Желѣзницитѣ и Пристанищата, за разглеждане и ревизиране договора на държавата съ парходното дружество.

Повдигнати сж биле, между другото, и много други въпроси въ връзка съ мореходството, отъ много важенъ характеръ. Засѣгнатъ е билъ въпроса за прехраната на екипажитѣ на параходитѣ на Бъл. Тър. Пар. Дружество — въпросъ, който е много боленъ и трѣбва въ най-скоро време да получи своето разрешение за да се задоколятъ велнѣжъ за винаги хората, които сж принудени да работятъ въ тѣхъ при такива тежки условия.

Засѣгнати сж биле още нѣкой въпроси въ връзка за насърчителнитѣ мѣрки, които държавата трѣбва да предвиди за да може да се привлечатъ хората къмъ мѣрето, като имъ се гарантира стабилитетъ въ службата и като имъ се подобри материалното положение, което до сега не е било друго, освенъ мизерно.

Комисията е имало следния съставъ: Народнитѣ представители Стойко Мушановъ и Василь Игнатовъ. Началника на Морскитѣ Части Капитанъ I рангъ Сава Стефановъ, Гл. Инспекторъ Цанко Каракуневъ, Гл. Секретаръ на Варнен. Търг. Индустриална Камара Св. Грековъ, Представителя на съюза на Българ. Моряци Василь Вичевъ, Началникъ на Варнен. Пристанище Б. Кжневъ, и Капитанъ I Рангъ Недѣлчо Недевъ, и отъ страна на Параходното Д-во: Петко Кирчевъ, Ал. Петровичъ и Т. Каракашевъ, който ъставъ вдѣхва голѣмо доверие, че задачитѣ, които сж биле поставени за разрешаване, ще получатъ най-правилно разрешение и ще се помогне не само на българския морякъ, но и на родното корабоплаване, въобще.

Уведомяватъ се всички наши абонати, както и клоноветѣ на Съюза на българскитѣ моряци, че за напредъ, всичко което се отнася до администрацията на в. „Морски Ратникъ“, да се испраща до канцеларията на „Съюза на българскитѣ моряци“, Сите № 43 — Варна.

Умоляватъ се всички абонати на в. „Морски Ратникъ“, които по една или друга причина, не сж получавали вестника до сега, да съобщатъ това въ редакцията, чрезъ „Съюза на българскитѣ моряци“, Сите № 43 — Варна.

Централното управление на Съюза на българскитѣ моряци се е конструирало следъ конгреса, както следва: Председателъ—К-нъ Василь Вичевъ, подпредседателъ—К-нъ Василь Каракоство, секретари—Иванъ Ламбевъ и Борисъ Бояджиевъ, касиеръ—Димитър Димитровъ.